

פרק שלישי

מ' יקם מ' נט ה'יו לו נט ה'מו:
ה'וין וכלה ה'מל וכה'לך לנו לכה'ן
ט ה'ס ה'ינו עניין כה'ן תנכו עניין לנו:
י ליה לכה'ן ברת ל'מפתם וסך ואידך
זבר לה בר"א א"ר הוושעיה ב'ו'
אי'בעית אימא נפקא ליה מואיש אשר
שכב את אשא דזה וגוי ואידך ההוא
ז'יבען ליה ב'ו. וכלי פירושה וחדך ק"נ
ג'ל"ה דהמְלָעָה עַלְהָרְחָא מִמְלָקֵין

הגהות הב"ח

(ה) גמ' סגנ' לה כר' הצעיר: (ב) שם וליצעיר טימול נפקא ליה מומיח כר' ול מתיות לה סגנ' לה כר' הצעיר נמהק: (ג) שם ואזהרה וכוי לטමול איתתקש קדצ' וכו' טמול טהכל צצ' קדצ' לפני זריקת. נ"ז פ"י לי חמלמת טמול טהכל קדצ' מקרלה חמלינה נפקה לנ' ליימור לנ' צכל קדצ' לה מגע לעילן מיניה מה' לפני זריקה דמי לגופה מה' לטמול טהכל קודצ' ה"כ מביב מימי ליעף מיניה נמי לפני זריקה: (ד) רשי' ד"ה ט"ג וכו' ימן ממנו וגוי' אם בן חילוק מטחות צייניס: (ה) תומ' ד"ה כל וכו' לה' דוקה קדמו הטהרתו לומר דצין:

גָּלְיוֹן הַשׁ"ס

מובהן עפמ"ש תוס' בכת צז ע"א ד"ה ש (גליון): ב] רשות הדרכה מדאיתקוש לילין) וכן בדפו"י ליתה בכת "לאוכל" והוסיפו והרשות: ג] רשות אמרatis (גליון): קדש" ליתה בראשי טב"א וילקוט וכת"י (ס): ס] רשות אפשיש (גליון): ז] כת"י: ז] ציל לא (באח"מ מה בכת"י): פ] נדצל נתן (ב"ש, וכ"ה כת"י): ט] ציל אילין (גליון) ואולי כל מעלייא וכ"ה בתוס' ר"פ:

תורה אור השלם
א) איש אשר ישכבר
את אשה דוה ונלה את
عروותה את מקרה
הערה והוא גלהת את
מckerו רミיה ונכרצה
שניהם מקרב עמם:
[ויקרא כ, יח]
ב) כל הנגע במת בנפש
האדם אשר ימות ולא
הנתקע ממתו ורשות

וְתַחַת אֹתֶן מִשְׁבֵּן
יְיָ טָמֵא וְגִבְרָתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהְוָא מִישְׁרָאֵל
כִּי מַי גַּדְהָ לֹא זָרָק עַלְיוֹ
טָמֵא יְהִי עַזְדָּקָם אֲתָה
בָּזָה: [במדרך יט, יג]

אֲשֶׁר אָנָי שָׁכַן בְּתוֹכָם:
וּגְבָרְתָה הַגְּפֵשׂ תְּהִוָּה
לَا תִּגְעַן וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ
עַאוֹ זָב בְּקָדְשִׁים לֹא
זָרָע: [וַיַּקְרָא כב, ד]

אַחֲרֵן. צְכָלִים וּנְקֹזֶם
הַדָּשׁ לֹא תָגַע אֶזְהָרָה
פְּקַד לֹן מִינִיחָה מְדֻלְּפָקִיה

מאותו דרישא. דמי נמכר מילומא
למפטם וסך. dazu נמי צניעת
צניעת כמו שהולך פילוק ב-
בג' לה נך ציטעל ההזא ב-
סיכון מליינר כטלוומה
מקי לה רבי יוחנן לנגיעת
ירץ היל"ר כלמה מדוריין" ז-
זוויל דהתקני נחצמווען

מאותו דרישא ואידך הוא מיבעי ליה
לחלק א' ברת למפטם ולסך ואידך סבר (א) בר'
אלעוז א"ר הוועיא (ד) אמר רבי אלעוז אמר
רבו הוועיא כל מקום שאתה מוצא שני לאוין
ברת אחד חלוקין הן לקרבן ואי בעית אימא
(ג) לא סבר לה בר' אלעוז ונפקא ליה (א) מואיש
אשר ישכב את אשה דוה ואידך הוא מיבעי
ליה לכדרבי יוחנן (ד) אמר ר' יוחנן משום ר'
שמעון בן יוחי מנין שאין האשה טמאה
עד שיצא מדזה דרך ערובה שנאמר ואיש
אשר ישכב את אשה דוה וגללה את ערובה
יגנו (ג) מלמד שאין האשה טמאה עד שיצא
מדזה דרך ערובה: וטמא שאכל את הקדש:
בשלמא הבא למקדש טמא כתיב עונש
יכתיב אזהרה עונש דכתיב (ב) את משכנן ה'
טמא ונברתה אזהרה (ג) ולא יטמאו את
מחניהם אלא טמא שאכל את הקדש בשלמא

עונש כתיב ז והנפש אשר תאכלبشر מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו נכרתה אלא ז אזהרה מנין ריש לקיש אומר ז בכל קדש לא תגע רבוי יוחנן אומרתני ברදלא אתיא טומאתו טומאתו כתיב הכא וטומאתו עליו נכרתה וכתיב ה там ז טמא יהיה עוד טומאתו בו מה להלן עונש ואזהרה אף כאן עונש ואזהרה בשלמא ריש לקיש לא אמר כרבוי יוחנן גוירה שווה לא גמיר ז אלא ר' יוחנן מי טעמא לא אמר כריש לקיש אמר לך הוא ז אזהרה לתרומה וריש לקיש אזהרה לתרומה מנא ליה נפקא ליה מייש איש מזרע אהרן והוא צרווע או זב ז דאי זה דבר שהוא שווה בזרעו של אהרן הו יאמר זו תרומה ואידך הוא לאכילה והא לנגיעה ריש לקיש האי בכל קדש לא תגע להבי הוא דאתא הוא מיבעי ליה לטמא שנגע בקדש דאיתמר ז טמא שנגע בקדש ריש לקיש אומר לוקה רבי יוחנן אומר ז אינו לוקה ריש לקיש אומר לוקה בכל קדש לא תגע ריבוי יוחנן איז לוקה הוא אזהרה לתרומה הוא דאתא טמא שנגע בקדש מדאפקה רחמנא בלשון נגיעה ז אזהרה לאוכל) אתקושׁ קדש למקדש ואכתי להבי הוא דאתא הוא מיבעי ליה לטמא שאכלبشر קדש לפניהם זריקת דמים דאיתמר טמא שאכלبشر קדש לפניהם זריקת דמים ריש לוקה רבי יוחנן אומר ז אינו לוקה ריש לקיש אומר לוקה בכל קדש לא תגע זא שנא לפניהם זריקה ולא שנא לאחר זריקה רבי יוחנן אומר ז אינו לוקה רבי יוחנן לטעמה דאמר קרא ז טומאתו טומאתו וכי כתיב טומאתו לאחר זריקה הוא דכתיב היה מבכל קדש ז נפקא תנייא כוותיה דריש לkipush ז בכל קדש לא תגע אזהרה לאוכל אתה אומר אזהרה לאוכל או אינו אלא אזהרה לנוגע תיל בכל קדש לא תגע ולא המקדש וגוי מקיש קדש למקדש מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה אף כל ז דבר שיש בו נטילת נשמה וαι בנגיעה מי איך נטילת נשמה אלא באכילה אמר רב בר בר חנה אמר רבי יוחנן ז כל לא תעשה שקדם עשה לוקין עליו אמרו

ג) מז'בר עד נקבה תשלחו אל בך [במדרש ה, ג] ד) והנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הָאָםָעֵמִיתָה: [ויקרא י, כ] ח) ושלשים לא תבא עד מלאת ימי טהרה: יאכל עד אֲשֶׁר יטַהֵר וְהַגְּנַעַת מים מים [כריות ג]. טומאות טומאות. כמו כן קדש כנומלה הגוף ניקדים עוד טומלה זו מה צילת מקדים לילדה וליה יטמלו גם ממייסת ה' ג' טומלה ממה כל [ובחיהם לג]: גז"ש לא גמיר. ולהז LDS דין גיירה זה מעונמו [שבת צ]. לתרומה הוא דאתא. לדמי נמי לימקס לקדש לכמיכן כלל קודש ודרכין כלל לרשות גנון يولדה בימי טוהר אלה היה טהור יוס מרוץ טהון לה העלה שמא על מלחת ימיה כדרומה סיפקה להילע עד מלחת ימי טקרה סייעריך סמוך רקיה טהור יוס מרוץ ז.

מי מוחר אלה כי נטולת יוס וצios מ', והמל מתייה קרנינה ומילכtiny נ' מגע עד
ימיה מגע ותלפי' מהוורה כפה ע"כ צמלה מהוורה כפה עד צמלה כפה והל מוקמיין להל קרלה צמלה נטהעל וכו' [זבחים לג:]. איזהו דבר שהויא שוה בזורעו של אהרן. זוכרים ונתקומת
לכניות מהן נחליש הלא נוכרי כבונא [יבמות עד:]. טמא שנגע בקדש. לה ילי ריש נקיט מלכות מהשה קרא הלא נטול צגוע נקודש ונלה חייל נסיהם מקדש כלל [זבחים לג:]. בכל קדש לא תגע אזהרה
ריש מדילמוך קדש למקדש נטהי קרלה לדשין מה נימת מקדש דו כרם מהויא קדש לדשין קדש לדשין נסיהם לה הנטמן כרם ומינו חייל נוגע נפקה נן מיניה מדילמוכה
כלשו נגע [שם]. **תני**a בותיה דריש לכייש. דליהקה למוכל קדש מיכל [שם]. גטית נשמה. כרם ושם לד:.****

טו א מ"י פ"ה מהלכות
כלי המקדש הילכה 7
והילכה ה קמג נמיין ר'ז
רג':
יז ב מ"י פ"י מהלכות
היסומי צילה הילכה ה
קמג נמיין קיל טו"ע י"ז
ס"י קד סעיף יד:
יח ג מ"י פ"ח מהלכות
פסולי המקדשין:
הלי"ג:
יש ד מ"י פ"ז מהלכות
מלרומה הילכה ה:
ב ה מ"י פ"ט מהלכות
פסולי המקדשין:
הלי"ג:
כא ו מ"י סס הילכה טו:

רביינו חננאל

כין האי גוונא חליקין הון
לקובן. ואיש אשר
ישכב את אשה דוה
וגלה את עורותה מלמד
שאי אשה טמאה עד
שיצא (מןנה) [מדונה] דרך
עורותה. הבא למקדש
טמא אזהרתיה מולא
יטמאו את מחניהם עונש
את (מקדש) [משכין] ה'
טמא ונכרתה. טמא
שאכל את הקודש עונש
שנאמר והנפש אשר
תأكل בשר מזבח
השלמים אשר לה'
ווטומאתו עליו ונכרתה.
זהירה ריש לקיש אמר
מכל קדש לא תגע. דיק
[מקדש] לא תגע (ו') תניא
כotta בכל קדש לא
תגע זהירה לאוכל או
אינו אלא זהירה לנוגע
תיל בכל קדש לא תגע
ואל המקדש לא תבוא
מקיש קדש למקדש מה
מקדש דבר שכח בו
נטילת נשמה והיא כרת
מפורש ביבמות פרק
הערל (דף עה. ע"ש) אף
קדש דבר שכח בו נטילת
נשמה והוא כרת למעוטי
נגיעה שלא אשכחן דעתך'
ביה כרת. והוא דאמר ריש
לקיש טמא שאכל בשר
קדש לפני זריקהدم לוקה
דיק מכל קדש. ועוד
דיק מדפקא רחמנא
לאכילה בלשון נגיעה
מיין לנוגע בקדש והוא
טמא לוקה. ור' יוחנן
לטעמיה שנאמר והנפש
אשר תאכל בשר מזבח
השלמים אשר לה'
ווטומאתו עליו ואינו ראוי
לאכילה אלא לאחר זריקה
דיין לפני זריקה למה לי
משום טומאה תיפוק לי'
אכתי לא נראה לאכילה.
כל לא תעsha שקרמו
ניינה לוכה יולי

חשך שלמה על ר'ח
ה) ג' נ' ל"יק מקדש נ' מגע
לט' ה' זוגה נולך ומתין
בומיה וכו'

ליקומי רישי

הזהרין זו, קווין. צהלה נסעה ממנה עליו וכמיג נגייה כו וטומנהו עליו וכמיג נגייה כה גוף להכל קודם מיפוי לייה ועוד הרבה מקומות]. אזהרה תלונמה צהלה נטול יוס סמניגיה למלך כפלהה [שבועה

